

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2008, T-335/07, Mergel κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Ιουνίου 2007, περί απορρίψεως της προσφυγής κατά της αποφάσεως του εξεταστή με την οποία απορρίφθηκε αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος «Patentconsult» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 — Διακριτικός χαρακτήρας σήματος αποτελούμενου αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που δύνανται να χρησιμοποιηθούν προς υποδήλωση των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τους V. Mergel, K. Kampfenkel, B. Bill και A. Herden στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-282/09 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Σφαιρική εκτίμηση σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχώρισεως — Προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν ομοιογενείς ομάδες — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη]

(2010/C 148/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (εκπρόσωποι: P. Greffe και L. Paudrat, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 20ής Μαΐου 2009, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-405/07 και T-406/07), περί απορρίψεως των προσφυγών που είχε ασκήσει η ανααιρεσίουσα κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουλίου και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι προσφυγές της κατά των αποφάσεων του εξεταστή να απορρίψει τις αιτήσεις καταχώρισεως ως σημάτων των λεκτικών σημείων PAYWEB CARD και P@YWEB CARD για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων — Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994 L 11, σ. 1) — Υποχρέωση χωριστής εξετάσεως καθενός από τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού — Απαίτηση αιτιολογήσεως της απόρριψης της αιτήσεως καταχώρισεως σε σχέση με καθένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση αυτή — Προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν ομοιογενείς ομάδες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 29 Δεκεμβρίου 2009 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof κατά E και F

(Υπόθεση C-550/09)

(2010/C 148/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούσα αρχή: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Κατηγορούμενοι: E και F

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η στηριζόμενη στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001 ⁽¹⁾ (ΕΕ L 344, σ. 70), καταχώριση μιας οργάνωσης στον προβλεπόμενο από τη διάταξη αυτή κατάλογο να θεωρηθεί –αφού ληφθεί ενδεχομένως υπόψη η τροποποίηση της διαδικασίας κατόπιν της έκδοσης της απόφασης 2007/445/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 28ης Ιουνίου 2007 (ΕΕ L 169, σ. 58)– εξ υπαρχής έγκυρη –μολονότι η εν λόγω οργάνωση δεν έχει ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων που την αφορούν– ακόμη και στην περίπτωση που η καταχώριση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση στοιχειωδών διαδικαστικών εγγυήσεων;
- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, την έννοια ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού ή συνέργεια στην παροχή τέτοιων πόρων ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του κανονισμού, ακόμη και στην περίπτωση που ο παρέχων τους πόρους αυτούς είναι και ο ίδιος μέλος του εν λόγω νομικού προσώπου ή της εν λόγω ομάδας ή οντότητας;
- 3) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, την έννοια ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού ή συνέργεια στην παροχή τέτοιων πόρων ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του κανονισμού, ακόμη και στην περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο ή η εν λόγω ομάδα ή οντότητα έχει ήδη πρόσβαση (υπό ευρύτατη έννοια) στο περιουσιακό στοιχείο που πρόκειται να τεθεί στη διάθεσή του/της;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

⁽²⁾ 2007/445/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2010 η France Télécom SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-427/04 και T-17/05, Γαλλική Δημοκρατία και France Télécom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: France Télécom SA (εκπρόσωποι: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid και M. van der Woude, avocats)

Έτεροι διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η France Télécom ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσε πρωτοδικώς η France Télécom,
- επικουρικώς να παραπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της αναίρεσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο, η France Télécom προβάλλει την εκ μέρους του Πρωτοδικείου παράβαση της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως, καθόσον δέχθηκε ένα τέτοιο χαρακτηρισμό εν προκειμένω, ενώ αναγνωρίζει εξάλλου ότι η ύπαρξη (ή μη) ενδεχομένου πλεονεκτήματος δεν εξαρτιόταν στην περίπτωση αυτή από τα χαρακτηριστικά του επίμαχου καθεστώ, αλλά από παράγοντες ξένους προς το καθεστώς αυτό, των οποίων τα αποτελέσματα μπόρεσαν να διαπιστωθούν μόνον εκ των υστέρων. Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη τη φύση του συστήματος προηγούμενου ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπουν τα άρθρα 107-108 της ΣΛΕΕ, ενός ex ante συστήματος στηριζόμενου σε αντικειμενική ανάλυση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των καθεστώτων βάσει προηγούμενης κοινοποίησης εκ μέρους των εθνικών αρχών.